

Katalog działalności wystawienniczej Galerii Biblio-Art w 2023 roku

BIBLIO-ART
galeria

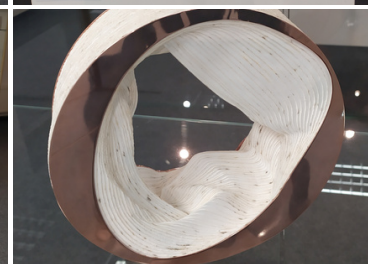
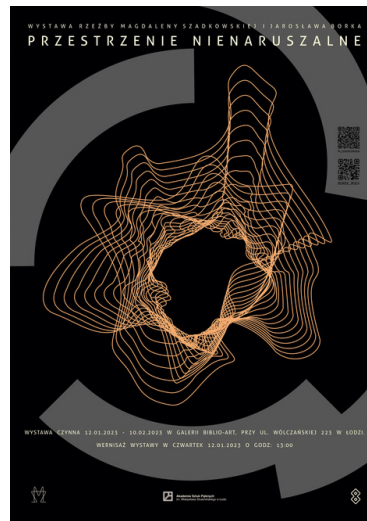
Spis wystaw

- Przestrzenie nienaruszalne
- Włókno
- Prace 1993–2023
- Translacje z codzienności
- Trzeci punkt widzenia
- Obietnica piękna
- Nadzieja
- Prowincja w Łodzi
- Batik i...
- Pięćdziesiąt. Rysunek, fotografia
- Gabriel Kołat. Obrazowanie

Przestrzenie nienaruszalne

12.01.2023 – 10.02.2023

Wystawa rzeźb i grafik autorstwa **Magdaleny Szadkowskiej** i **Jarosława Borka** – nauczycieli akademickich Instytutu Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Prezentowane na wystawie rzeźby, których forma oparta jest na geometrii koła, miały swój początek w monumentalnej realizacji rzeźbiarskiej, która powstała w ramach Międzynarodowego Festiwalu Rzeźby Miast Siostrzanych Chengdu w 2018 roku w Chinach.

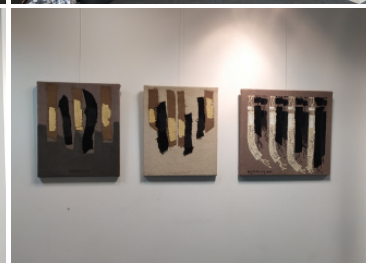
Włókno

14.02.2023 – 9.03.2023

Kajetan Kreutz-Majewski urodził się w 1956 roku w Pabianicach. Jest sukcesorem rodzinnych tradycji malarskich. Poprzez pracę zawodową w Operze Łódzkiej i Teatrze Nowym na dobre związał się ze środowiskiem artystycznym w Łodzi. W życiorysie Kajetana Kreutza-Majewskiego lata 80. (okres współpracy z czołowymi teatrami) należałoby określić jako okres stażu i doskonalenia zawodowych umiejętności malarza i scenografa w pracowni prof. Andrzeja K. Majewskiego, którego był długoletnim asystentem. Pierwszym jego dziełem w stylu „Wielkiej Opery” było wykonanie na zlecenie „Gran Teatro de La Habana” projektów do opery „Paria”. Reżyserem tego spektaklu była prof. Maria Fołtyń, a sukces premierowy zapoczątkował stałą współpracę obojga artystów. Pracując z sukcesami dla teatrów oraz wielu festiwali muzycznych m.in. Festiwal Moniuszkowski, Festiwal im. A. Hiolskiego itd., prymat artystyczny oddał jednak malarstwu. Jest członkiem ZPAMIG w Warszawie i ZPAP ok/Ł. Obecnie działa twórczo i artystycznie. Odznaczony Srebrnym Medalem „Zasłużony kulturze Gloria Artis” oraz wyróżniony złotą odznaką ZPAP.

Od Autora:

Scenograf, projektując plastyczne opracowanie widowiska, napotyka w swej pracy na różne specyficzne trudności i ograniczenia, utrudniające mu swobodną wypowiedź plastyczną. Toteż jego zadaniem jest dać nie własne widzenie świata, lecz przedstawić plastycznie obraz pewnej rzeczywistości teatralnej czy estradowej. Ponieważ spektakl realizuje na scenie reżyser, więc ostatecznie koncepcja inscenizacyjna reżysera te granice swobody jeszcze dokładniej określa. Przeważnie zdarza się, że autor we wspólnych naradach uczestniczy „tylko duchem”, gdyż nie żyje lub jest nieobecny, a reżyser ze scenografem ustalają zewnętrzną formę spektaklu. To ograniczenie pełnej swobody wypowiedziania się scenografa, której nie ma na przykład malarz sztalugowy, nie może budzić żadnych sprzeciwów. Wynika ono logicznie z samej istoty widowiska scenicznego. Widowisko teatralne jest sztuką specjalną, łączącą syntetycznie grę aktorską, inscenizatorską pracę reżysera, muzykę, taniec itd. W owej syntezie elementem najważniejszym jest autor i reżyser, natomiast scenograf w tej orkiestrze gra tylko trzecie skrzypce lub nawet czwarte skrzypce. To reżyser opracowuje sztukę, jakoś wyobraża sobie to przyszłe przedstawienie, chociaż czasami mgliście i niesprecyzowanie, to on ma wizję przyszłych dekoracji. Ta prosta prawda nie dla wszystkich ludzi, nawet teatru jest zupełnie oczywista. Dlatego też jestem malarzem, a scenografem bywam. Dzisiejsza sztuka to sztuka indywidualności. Artyści, odrzucający ściśle kanony, dążą do wytworzenia własnego, niepowtarzalnego stylu. Pragną za wszelką cenę być innymi, rozpoznawalnymi wśród tysięcy podobnych im twórców. Tworzą jakby swój znak, symbol. Powstają luźne związki artystów o podobnym światopoglądzie artystycznym, ale nie krępujące, wolą być innymi, pragną tworzyć nowe prądy i kierunki w sztuce, ale nie własne. Często idą przez sztukę samodziśnię, grają o dużą stawkę i czasami się tylko wygrywa. Należę właśnie do takich malarzy, artystów. Mówię o życiu, istnieniu, o tworzeniu w pewnych specyficznych warunkach i układach. Obrazy, które tworzę, są w pewnym tego słowa znaczeniu zapisem mojego życia. Jedno jest pewne, są one inne, żywe i oryginalne, nie mogą więc utracić swojej świeżości. Nie jestem artystą jakby zastygłym, stojącym w miejscu, lecz ciągle coś nowego mnie absorbuje i, mimo iż uprawiam czyste malarstwo sztalugowe, to ciągle się ono zmienia.

Prace 1993–2023

15.03.2023 – 7.04.2023

Wystawa prac fotograficznych autorstwa Piotra Wypycha.

Piotr Wypych, urodzony w 1969 roku w Piotrkowie Trybunalskim. Z wykształcenia leśnik. Studiował grafikę w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki. Dyplom w pracowni książki u prof. Romana Banaszewskiego w 1995 r., aneks do dyplomu z fotografii – pod kierunkiem prof. Zbigniewa Zegana. Absolwent studium podyplomowego z zakresu ochrony środowiska Politechniki Łódzkiej. Doktor nauk humanistycznych Uniwersytetu Rzeszowskiego (2013 r.). Członek Okręgu Świętokrzyskiego Związku Polskich Artystów Fotografików, członek honorowy Towarzystwa Fotograficznego im. Edmunda Osterloffa w Radomsku, członek rzeczywisty i członek Zarządu Stowarzyszenia Historyków Fotografii. Współpracuje z Łódzkim Towarzystwem Fotograficznym. Od 1995 roku pracuje w Zespole Nadpilnicznych Parków Krajobrazowych w Moszczenicy, obecnie w Zespole Parków Krajobrazowych Województwa Łódzkiego. Od początku lat 90. XX w. zajmuje się naukową badaniami nad małą architekturą sakralną w Polsce Środkowej. Jego twórczość skupia się na fotografii pejzażu, fotografii abstrakcyjnej, fotografii architektury, dokumentacji, fotografii portretowej oraz fotomontażu. Rzeźbi, rysuje i zajmuje się projektowaniem graficznym, uprawia precyzyjne ilustratorstwo atlasowe. Artysta ma w swoim dorobku znaczące projekty – jest autorem współautorem 11 albumów fotograficznych, ma na swoim koncie ponad sto wystaw indywidualnych w kraju oraz za granicą.

Translacje z codzienności

12.04.2023 – 10.05.2023

Autorzy o wystawie:

Wędrówka po meandrach codzienności znaczy ślad. Zapisuje się w świadomości jak mapa wspomnień. Na jej siatce jak nici przędzy przeplatają się ulotne wrażenia, pasma uniesień i strzępy wrażeń. Między nimi mającą porzrzuć bezładnie pytania i wątpliwości. Ich niejednoznaczność umyka systemom werbalnego uporządkowania, a próby systematyzowania odzierają je z tajemnicy. Jednak pozostawienie ich na pastwę zapomnienia budzi niezgodę. Prezentowany zestaw prac to zbiór zwizualizowanych ulotności dnia codziennego. Zatrzymane i zapisane znakiem i symbolem wrażenia, lęki i wątpliwości rozedrganego tu i teraz. Tempo współczesnego bycia nie sprzyja kontemplowaniu chwili, nie toleruje stagnacji, nie lubi ciszy. Dlatego wczytywanie się w wizualne artystyczne przekazy może być jednym ze sposobów na doświadczenie czasu w całej okazałości jego trwania. To również okazja na zajrzenie w szczeliny rzeczywistości, które rozmywają się w mnogości zdarzeń, informacji i opinii.

Wystawa *Translacje z codzienności* to zestaw prac studentów, absolwentów i wykładowców pracowni projektowania graficznego, intermedii, podstaw kompozycji i liternictwa oraz struktur wizualnych Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Warmińsko Mazurskiego w Olsztynie. Prezentowana kolekcja jest wizualnym komentarzem obecnego czasu, jego zawartości i niepokoju. To również konfrontacja twórczych postaw oraz dialogu studentów i pedagogów.

Trzeci punkt widzenia

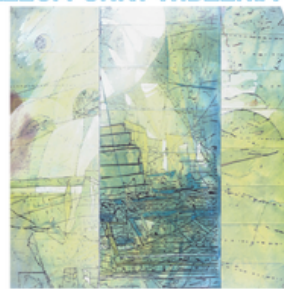
17.05.2023 – 31.05.2023

Wystawa 130 prac, których autorami jest 31 słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku Politechniki Łódzkiej. Prezentowano prace wykonane w różnych technikach – rysunku, malarstwie, grafice.

Autorzy:

Krystyna Chruścińska
Urszula Czajkowska
Marek Gajewski
Elżbieta Jaguszewska
Urszula Kaczmarek
Małgorzata Knap
Eugenia Kozłowska-Kryczka
Jolanta Luchowska
Halina Matuszewska
Zofia Murowaniecka
Elżbieta Myślińska
Bożenna Niewinowska
Krystyna Olenderek
Aleksandra Olma
Danuta Otomańska
Ilona Pałczyńska
Grażyna Prymowicz
Jolanta Przytuska
Małgorzata Reczulski
Ewa Roj
Joanna Słupecka
Jolanta Szymczak
Alicja Śmiszkiewicz-Skwarska
Małgorzata Tłoczek
Anna Wiśniakowska
Iwonna Wojciechowska-Szulc
Joanna Wójtowicz
Maria Wolff
Marlena Woźniak
Irena Woźnicka
Anna Wysocka-Stasiak

TRZECI PUNKT WIDZENIA

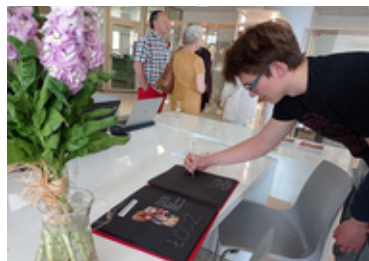
WYSTAWA DOROBKU SŁUCHACZY SEKCJI PLASTYCZNEJ
 UNIWERSYTETU TRZECIEGO WIEKU POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ

Wernisaż 17.05.2023 Czas trwania wystawy 17.05 - 31.05.2023

Patronat honorowy: Urząd Miasta Łodzi, Agencja Kulturalna Łódź, Stowarzyszenie Pracowni Artystycznych Łódź, Stowarzyszenie Pracowni Artystycznych Łódź, Stowarzyszenie Pracowni Artystycznych Łódź

26.05.2023 – 30.06.2023

Wystawa lalek w ramach działania twórczego dla projektu „Obietnica Piękna”. Do wzięcia udziału w projekcie zostały zaproszone kobiety – artystki znane i mniej znane, również kobiety nie mające ze sztuką nic wspólnego. Powstającej lalce należało wyhaftować na piersi czerwone serduszko, nadać jej imię, innymi słowami nadać jej tożsamość.

Nadzieja

5.06.2023 – 23.06.2023

Projekt fotograficzny *Nadzieja* to wspólna wystawa Wydziału Organizacji Sztuki Filmowej PWSFTviT oraz Instytutu Architektury i Urbanistyki PŁ, studentów Szkoły Filmowej w Łodzi oraz Politechniki Łódzkiej. *Nadzieja* to wytchnienie, poczucie, że wszystko zdarzyć się może, wszystko, co dobre. *Nadzieja* to ufność i wiara, że będzie lepiej, piękniej, że jest tak, jak być powinno. *Nadzieja* rodzi się w mroku, w pustce, w bezkresie. W tym, co z pozoru szare i nieciekawe. Fotografia skrupulatnie wyluskuje z ciemności to, co jasne, to, co trzeba i to, co warto dostrzec w świecie, który czasem wydaje się obcy. Promień światła, kroplę deszczu, ciepły dotyk, wolność, nasze jestestwo.

Kuratorzy wystawy:

prof. dr hab. Izabela Łapińska, Wydział Organizacji Sztuki Filmowej PWSFTviT

prof. dr hab. inż. arch. Marek Janiak, Instytut Architektury i Urbanistyki PŁ

dr inż. arch. Karol Wyszczak, Instytut Architektury i Urbanistyki PŁ

Koordynatorzy wystawy:

st. tech. fotograf Iwona Bartczak

student Filip Kuczmarski

Autor zdjęć: Jacek Szabela

Prowincja w Łodzi

15.09.2023 – 13.10.2023

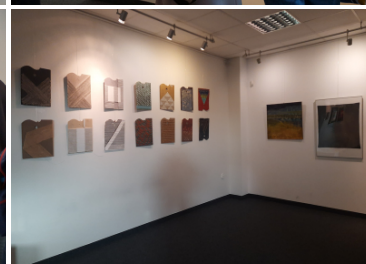
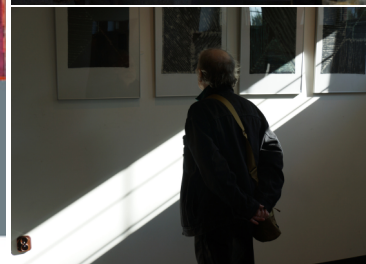
Prowincja, -yi, (...) Część krainy znaczący składająca powszechność znamienitego państwa. Polska zawiera trzy wielkie prowincje: Wielkopolską, Małopolską, Litewską. (...) Państwa, które lud Rzymski wojną podbił, nazywano prowincjami. (...)
Prowincja duchowna, zakonna, powiat duchowny.

Na wystawie prezentowane były prace artystów ze Stowarzyszenia Artystycznego Prowincja. Spośród technik przeważało malarstwo, następnie rzeźba i rysunek. Część prac to obrazy fotograficzne, obiekty wykonane haftem krzyżykowym do złudzenia przywołującym skojarzenia z malarstwem, ale też utwory będące wypadkową łączenia różnych metod i technik.

Batik i...

18.10.2023 – 15.11.2023

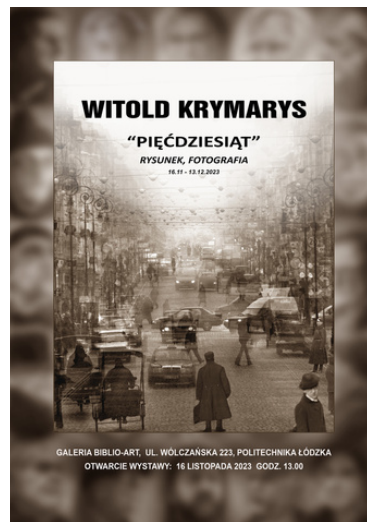
Wystawa prac autorstwa **Gabryeli Nawrot**.

Artystka o swojej twórczości:

Moje prace to prace wykonane przede wszystkim za pomocą własnych mieszanych technik, przy użyciu różnych środków i narzędzi. Najbliższą mi techniką jest batik. Wykorzystuję z nim naturalne właściwości tkaniny, a wielokrotne nakładanie wosku i farbowanie daje specyficzny efekt bliski malarstwu, choć zastosowane środki techniczne są różne.

Pięćdziesiąt. Rysunek, fotografia

16.11.2023 – 13.12.2023

Wystawa fotografii autorstwa **Witolda Krymarysa**.

Założeniem wystawy było połączenie debiutu w nowym dla autora obszarze – rysunku z jubileuszem 50-lecia pracy twórczej jako fotografa. Autor zaprezentował 25 rysunków-portretów wykonanych w technice rysunku węgłem oraz 25 fotografii dużych formatów wybranych z ostatnich 20 lat.

Autor zdjęć: Jacek Szabela oraz Oddział Promocji i Informacji BPT

Gabriel Kołat. Obrazowanie

18.12.2023 – 15.01.2024

Na wystawie *Obrazowanie*, pokazane zostało zjawisko AI w odniesieniu do tradycyjnych metod tworzenia obiektów artystycznych na płaszczyźnie. Gabriel Kołat przez nawiązanie, aluzję do dobrze znanych technik malarskich, rysunkowych, fotograficznych lub zero jedynkowych, podobnie nazywanych jak te, wymienione wcześniej, ale z przedrostkiem CYFROWE, konfrontuje odczucia „twórcy”, nadawcy komunikatu artystycznego i odbiorcy tego swoistego sposobu nadania informacji. Cały proces metafizyczny a może „parafizyczny” form nadania i odbioru jest powszechnie znany, jednak utrwalone schematy percepcji szwankują i nie porządkują świadomości w obrębie zaistniałych komunikatów, kiedy usuniemy z działalności artystycznej człowieka zachodzące, podczas procesu twórczego niezwykłości transcendencji. Proces twórczy nie istnieje. Jak zatem należy traktować powstałe dzieła?

Sformułowanie OBRAZOWANIE uogólniamy zaniedbując to, co wyjątkowe.

Opracowanie:
Oddział Promocji i Informacji
Biblioteka Politechniki Łódzkiej

Plakaty i wybrane fragmenty tekstów pochodzą od autorów wystaw.

Zdjęcia:
Jacek Szabela
oraz Oddział Promocji i Informacji BPL

2026

